

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.59/2013/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2014. év május 23. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A szolgálati tekintély megsértésének büntette miatt **vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2013. március 19. napján kihirdetett KB.II.36/2012/4. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A bűncselekmény jogszabályi megjelölése a Btk. 447. § (1) bekezdés b) pont és (2) bekezdés.

A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 60 (hatvan) napi tétel, napi tételenként 1.000,- (ezer) forint pénzbüntetésre **enyhíti**.

A katonai mellékbüntetés kiszabását **mellőzi**.

A 60.000,- (hatvanezer) forint pénzbüntetés megfizetésére 10 (tíz) havi részletfizetést engedélyez. Ha a vádlott a pénzbüntetést vagy az 1 (egy) havi részlet megfizetését elmulasztja, a meg nem fizetett részt szabadságvesztésre kell átváltoztatni. Ebben az esetben 1 (egy) napi tétel összegének a helyébe 1 (egy) napi szabadságvesztés lép.

Egyebekben az elsőfokú ítéletet **helybenhagyja**.

Indokolás:

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2013. március 19. napján kihirdetett KB.II.36/2012/4. számú ítéletével **vádlottat** bűnösnek mondta ki a Btk. 356. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő szolgálati tekintély megsértésének büntetében, ezért 60 napi tétel, napi tételenként 2.500 forint, összesen 150.000 forint pénzbüntetésre, és 1 évre a törzsőrmesteri rendfokozatba visszavetésre ítélte. A pénzbüntetés megfizetésére 20 havi részletfizetést engedélyezett, és meg nem fizetés esetére rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatására. Ezen túlmenően kötelezte a vádlottat az eljárás során felmerült 13.520 forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd tudomásul vette az ítéletet. A vádlott és védője szintén három napot tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül a védő jelentett be fellebbezést felmentés érdekében.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.707/2013/1. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, a minősítést helyesbítse a Btk. (2012. évi C. tv.) 447. § (1) bekezdés b./ pontjába ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő és büntetendő bűncselekményre. A pénzbüntetés kiszabásának és a részletfizetésnek a jogalapját változtassa a Btk. 33. § (4) bekezdésére, és a Btk. 50. § (1), (3) és (4) bekezdéseire. A rendfokozatban visszavetés jogalapját a Btk. 139. §-ára módosítsa. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az enyhítő körülmények közül mellőzze a pozitív parancsnoki jellemzést, de értékelje enyhítő körülményként a vádlott megromlott anyagi helyzetét, és az időmúlást. Súlyosítóként pedig a korábbi elítélést. Indítványozta továbbá a pénzbüntetés egy napi tétele összegének csökkentését, egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság többször is túllépte az eljárása során a törvényben előírt eljárási határidőket.

A védő által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A védőnek a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megsértette a Be. 278. § (1) bekezdésében foglaltakat, amikor az ügyet késedelmesen tűzte ki tárgyalásra, továbbá megsértette a Be. 341. § (2) bekezdésében foglaltakat, amikor az iratokat késedelmesen terjesztette fel másodfokú elbírálásra. Megállapítható azonban, hogy ezek az eljárási szabálysértések nem voltak lényeges hatással az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, figyelemmel arra, hogy a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok nem sérültek, az eljárásban résztvevő személyek törvényes jogaikat gyakorolhatták

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg, ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott a tárgyaláson tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Összefüggő vallomást nem kívánt tenni, azonban kérdésekre történő válaszadás formájában kifejtette azon védekezését, hogy a vádiratban terhére rótt kifejezések nem hangoztak el tőle, hasonló kifejezéseket, más szövegkörnyezetben, nem sértő jelleggel használt. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott védekezésével szemben a tényállást a tárgyaláson kihallgatott ... tanúk vallomása alapján állapította meg. Ítélete 3. oldalától az 5. oldalig értékelte a rendelkezésére álló bizonyítékokat, és logikus,

meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy a védő fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott, ténylegesen valamely konkrét megalapozatlansági okot sem jelölt meg. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa által megállapított tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálatára alapjául elfogadta. Így a védőnek a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére, és ezen keresztül felmentésre irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és az 1978. évi IV. törvénynek megfelelően helyes a bűncselekmény jogi minősítése is. A másodfokú bíróság a felülbírálat során a Btk. 2. §-ában foglaltakra figyelemmel nem az elkövetés, hanem az elbírálás idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, figyelemmel arra, hogy bár az 1978. évi IV. törvény 356. § (1) bekezdés b./ pontja és (2) bekezdése, valamint a 2012. évi C. törvény 447. § (1) bekezdés b./ pontja és (2) bekezdése azonos módon szabályozza az adott bűncselekményt, és azokhoz azonos büntetési tételt fűz, de a másodfokú elbírálás idején hatályos törvény a pénzbüntetés vonatkozásában enyhébb joghátrány kiszabását teszi lehetővé. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és megállapította, hogy az adott bűncselekmény jogszabályi megjelölése a Btk. 447. § (1) bekezdés b./ pontja és (2) bekezdése. Az elsőfokú bíróság ítélete indokolásának 6. oldal 6. bekezdésében helytállóan fejtette ki azon álláspontját, hogy a cselekmény elkövetése idején a sértett már szolgálatba lépett, büntetőjogi védelem alatt állt. A másodfokú bíróság a jogi indokolást csupán abban a tekintetben egészíti ki, hogy az elsőfokú bíróságnak ezen megállapítása a büntetés-végrehajtási szervezet biztonsági szabályzata II. fejezet 8/b. pontján alapszik.

A törvényszék katonai tanácsa ítélete 7. oldalán felsorolta a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyeknél további enyhítő körülményként kell figyelembe venni a vádlott megromlott anyagi helyzetét, valamint a bekövetkezett időmúlást, míg további súlyosító körülményként azt, hogy a vádlott korábban már összeütközésbe került a törvénnyel. Az enyhítő körülmények köréből mellőzni kellett a pozitív parancsnoki jellemzést, hiszen a személyi körülmények körében az elsőfokú bíróság a vádlott szolgálatteljesítését már átlagosnak minősítette. A cselekmény tárgyi súlyára, a vádlott alanyi bűnösségének fokára figyelemmel nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor lehetőséget látott a vádlottal szemben az adott bűncselekményre előírt büntetésnél enyhébb büntetési nem

alkalmazására. Az elbírálás idején hatályos büntető törvény 33. § (4) bekezdése ezt lehetővé teszi. Az így kiszabott pénzbüntetésnél a napi tételek száma arányos a cselekménnyel, a vádlott személyi, vagyoni és jövedelmi viszonyai viszont indokolják alacsonyabb napi tétel összegének megállapítását, amelyre az új törvény 50. § (1) és (3) bekezdése lehetőséget nyújt. Ezért a másodfokú bíróság a vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetést 60 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre enyhítette. A kiszabott pénzbüntetés megfizetésére 10 hónapi részletfizetést engedélyezett a Btk. 50. § (4) bekezdése alapján. A másodfokú bíróság meg nem fizetés esetére a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés szabadságvesztésre történő átváltoztatására. A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a cselekmény tényleges tárgyi súlyára, valamint a vádlott eddigi szolgálatteljesítésére figyelemmel nem látta szükségesnek vele szemben rendfokozatban visszavetés kiszabását, ezért az erre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben a megváltoztatott büntetés is megfelelően szolgálja a Btk. 79. §-ában írt büntetési célokat.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2014. május 23.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. szavazó bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2014. május 23.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke